

Ljuba Kravčenko

Civilizace. Na rozcestí (4. 9. – 30. 9. 2017)

Poslední výstava letošní sezóny v galerii Orlovně patří ukrajinské výtvarnici Ljubě Kravčenko a představuje průřez její malířskou tvorbou.

Ljuba Kravčenko se narodila 17. června 1976 ve městě Charkov na Ukrajině do rodiny významného ukrajinského výtvarníka Sergeje Slise. Absolvovala učiliště užitého umění ve Vižnici a poté fakultu grafiky Fjodorovy akademie ve Lvově. Grafickému oboru se od té doby věnuje profesionálně, posledních sedm let jako grafička pro deník Hospodářské noviny. Kromě grafického umění jí učarovalo také malířství. Procestovala Francii, Itálii, Rakousko, Maďarsko i Egypt, aby zde načerpala inspiraci pro svoji tvorbu. Na řadě jejích obrazů také nalezneme odkazy či parafráze na významná díla z dějin umění.

Ljuba Kravčenko tvoří převážně technikou oleje na plátně. Pro její obrazy je charakteristická pestrá **barevnost** a suverénní rukopis. Postupem času si vytvořila vlastní svébytný styl, který není zařaditelný a nelze jej přirovnat k ničemu na současné výtvarné scéně. Často zachycuje lidské či zvířecí figury, avšak na řadě jejích děl nalezneme zápas mezi abstraktním a mimetickým způsobem malby. Slovo **zápas** je v tomto případě velmi výstižné a můžeme je použít nejen pro charakteristiku formy, ale i pro obsah autorčiných maleb.

Její poslední série se zabývá tzv. **tripolskou kulturou**, což je tematika, která autorku doslova uhranula. Není také divu, protože jde o jednu z nejzáhadnějších prehistorických kultur. Když ji v roce 1893 objevil český archeolog Vincent Chvojka u ukrajinské osady Tripolje, vzbudilo to v odborných kruzích obrovský zájem. Kultura, která se rozkládala na území dnešní Moldávie, Rumunska a Ukrajiny před 5-7 tisíci lety, budovala obrovská města čítající až 15 tisíc obyvatel. Zvláštností této kultury bylo, že lidé svá města každých 60 až 80 let vypálili do základů, a to včetně veškerého majetku, který zde měli. Nové město pak vybudovali na jiném místě a spáleniště přenechali duším svých zesnulých. Nejvíce Tripolská kultura proslula svými ornamenty-symboly, které velmi připomínají sakrální symboly později používané v Číně, Indii a Egyptě (např. svastika, jin-jang, kříž, vševidoucí oko boží atd.). Autorka na svých plátnech zachycuje tripolské obyvatele a jejich symboliku. „Snažila jsem se spojit a oživit ty kamenné nálezy a symboly ženy a muže, dát jim život.“

Pro obrazy Ljuby Kravčenko je typické, že ať je na plátnech zachyceno cokoli, v citlivém divákovi vždy vyvolávají jakési znejistění a mrazení v zádech. Tyto pocity pak název výstavy jen umocňuje. V současném světě plném politických, kulturních i ekologických zápasů však můžeme dílo Ljuby Kravčenko vnímat také jako apel k hlubokému zamyšlení.

Mgr. Martina Šišková